

STEM

GEKETSST...

Gods aanwezigheid ervaren! 2

Geen minderwaardigheids-complex meer 3

Jean Luc Dussaud,
Les Salles du Gardon,
Frankrijk

**GEKETST...
IN WAGEN 12** 4

James Rackley,
Texas, USA

Contactadressen 9

Niet bang om te sterven 10

Jim Sepulveda

Stem bestellen 14

Belangrijk 15

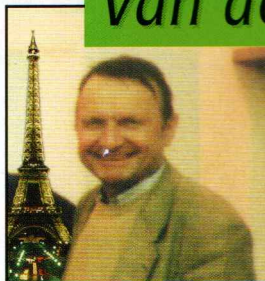
Mijn schuld is betaald 16

Kumar Swamy,
Surrey, Engeland

Een groot ontwerper 18

Ian Marshal,
Hove, Engeland

Wie zijn wij? 19

Bruno Berthon

Gods aanwezigheid ervaren!

De *Full Gospel Business Men's Fellowship International* is een internationale gemeenschap van christen-zakenlieden die proberen samen te werken tot heil van de medemens. De organisatie is momenteel actief in meer dan 150 landen en groeit nog steeds.

We zijn „leken”, die persoonlijk Gods tegenwoordigheid in onze hedendaagse wereld hebben ervaren en daarvan in hun dagelijks leven getuigen. Over de hele wereld komen mensen bijeen uit alle lagen van de bevolking en van alle denkbare kerkelijke achtergronden, om met elkaar te delen hoe God op bovennatuurlijke wijze in hun leven heeft gewerkt. Overal om ons heen zien we mensen zoeken naar de zin van het leven. Als we daaraan denken, hoe kunnen we dan de wonderen die we zelf leven ervaren hebben, voor onszelf houden?

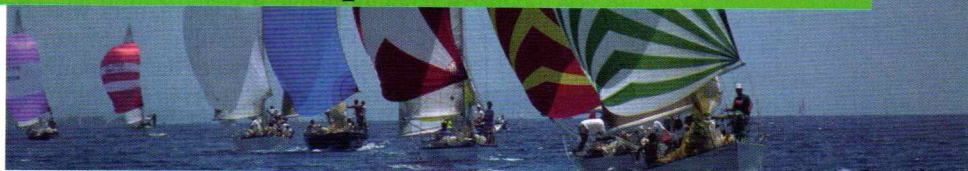
We praten niet over theorieën of hoogdravende ideeën, maar over wat we echt gezien hebben – hoe Jezus Christus ons een overvloedig, vruchtbaar leven bezorgd heeft.

In dit blad leest u verhalen over gewone mensen met buitengewone ervaringen. Er zijn miljoenen christenen zoals zij, en u kunt daar één van zijn.

Bruno Berthon
Internationaal vice-voorzitter

Geen minderwaardigheids-complex meer

*Jean Luc Dussaud,
Les Salles du Gardon, Frankrijk*

Toen mijn schoonzuster gedoopt werd, trok dat sterk mijn aandacht. Hoewel ik veel van God wist, was ik destijds nog geen toegewijd christen. Bij haar doop had zij het over een levende God die een persoonlijke relatie wilde hebben met mensen zoals ik. Er gebeurde niets spectaculairs, maar na afloop was ik ervan overtuigd dat God bestaat.

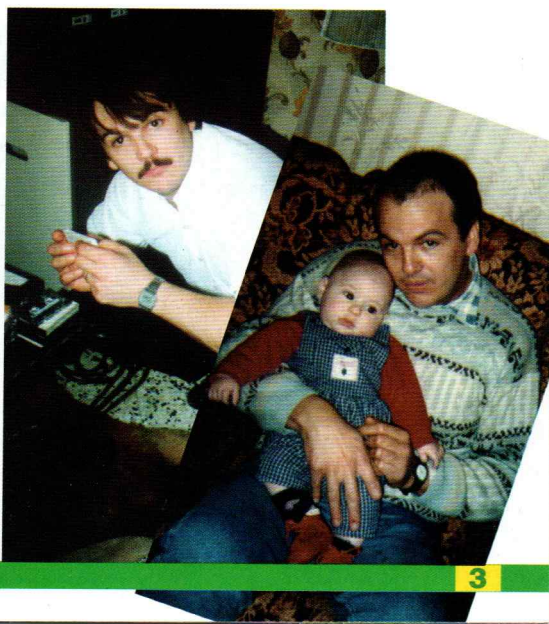
Ze had ook iets gezegd over genezing. Een paar jaar tevoren had ik een zenuw-inzinking. Er werd met me gebeden, en God begon me vrij te zetten van mijn depressie en mijn zenuwklachten. Het was een geleidelijke genezing, totdat ik tenslotte kon stoppen met de medicijnen en de therapie. In de loop van dit hele proces begon ik een verlichting te ervaren van mijn gevoel van leegte en mijn minderwaardigheidsgevoel.

In diezelfde tijd leerde ik een man kennen die lid was van de *Full Gospel Business Men's Fellowship International* (FGBMFI). Hij was een zeer toegewijd christen die in alles wat hij deed de wil van de Heer zocht. Hij vertelde me wat hij had meegemaakt op bijeenkomsten van de FGBMFI. Wat die mannen hadden, had ik duidelijk ook nodig.

Op een bepaald moment liet God me zien dat ik verder van mijn minderwaardigheidsgevoelens zou worden verlost als ik in het openbaar zou opstaan en zou vertellen wat Hij in mijn leven had gedaan. Ik

was opgegroeid in een zeer beschermde omgeving waar ik nauwelijks vrijheid had. Daardoor was ik gesloten en introvert en voelde ik me erg onzeker. Stap voor stap heeft God me geopenbaard dat Hij van me houdt, dat ik Zijn kind ben en dat ik daarom waardevol ben in Zijn ogen. God heeft me getoond dat Zijn liefde niet gebaseerd is op wat wij doen, maar onvoorwaardelijk is.

De belangrijkste stap voor iedereen die dit soort genezing nodig heeft, is jezelf ervoor open te stellen dat Jezus Heer over je leven wordt. Dat wil zeggen dat je je leven aan Jezus overgeeft en Hem de leiding laat hebben. Dat betekent *niet* een blinde gehoorzaamheid aan elke stem. God zal nooit iets doen dat tegen Zijn woord ingaat. Steeds als God iets tegen me zegt, toets ik het: is het in overeenstemming met de Bijbel? ●

Voor de derde keer in mijn carrière als politieagent reed ik met mijn patrouillewagen naar een beschutte plaats in het gebied waar ik patrouilleerde. Ik zette de motor af, schakelde de radioapparatuur uit en dacht na over het lot van het meest miserabele menselijke wezen dat er was: ikzelf.

Al tweemaal eerder was ik naar deze plaats gekomen om die meest miserabele persoon, James Rackley, te executeren. Maar toen ik die dag over mijn miserabele leven nadacht, ontdekte ik dat er een nieuw aspect was waar ik rekening mee moest houden.

Eigenlijk was het niet echt een nieuw

GEKETST... IN WAGEN 12

„Ik richtte die Magnum 0,357 en schoot driemaal achter elkaar.”

*James Rackley,
Texas, USA*

aspect. Het was iets dat me achtervolgde sinds die dag in 1956 toen ik de kerk uitliep waar mijn vader voorganger was. Ik had God vervloekt en op de stoep van de kerk gespuugd. Ik zwoer dat ik nooit van mijn leven meer een voet in een kerk zou zetten. „Als er al een God was,” zei ik, „dan wil ik nooit meer iets met Hem te maken hebben.”

Mijn hele leven had ik al over God gehoord, maar Hij leek wel een God van armoede, nederlagen en wanhoop, en zeker een God die niets om mij gaf. „Alles wat Hij ooit voor ons gezin gedaan had,” vond ik, „was mijn moeder ziek, neerslachtig en verslagen houden, en ons gezin zonder geld laten zitten nadat alle ziekenhuisrekeningen voldaan waren.” Er werd me verteld dat God ons iets aan het leren was.

Als kind werd me verteld dat God mijn grootouders op jonge leeftijd had weggenomen omdat Hij hen in de hemel nodig had om Hem te helpen. In mijn hart dacht ik vaak: „Heeft die egoïstische God hen echt harder nodig dan hun in-verdrietige kinderen en kleinkinderen hier op aarde?”

Op mijn zestiende hield ik het voor gezien met die wrede, zelfzuchtige God, die wilde dat Zijn volk honger had, armelijk gekleed en ziek was. Pas op latere leeftijd kwam ik erachter dat het niet God was die onze familie die vreselijke dingen aandeed. Het was een dief, genaamd satan, die kwam om te roven, te moorden en te vernietigen (Johannes 10:10). U zou denken dat een slimme smeris zoals ik daar al jaren eerder achter gekomen zou moeten zijn. Maar in plaats daarvan gaf ik God

de schuld en maakte de duivel tot mijn naaste handlanger.

Vanaf mijn vroegste jeugd droomde ik ervan om ooit bij de staatspolitie te komen. Mijn politiecarrière begon als agent bij de gemeentepolitie van Augusta (Georgia). Vervolgens werd ik plaatsvervangend sheriff, en uiteindelijk werd mijn jeugddroom werkelijkheid toen ik bij de staatspolitie van Georgia kwam.

Vaak vroeg ik me af hoe ik ooit met God in het reine zou kunnen komen, maar dan herinnerde ik me de leugen die ik mezelf steeds had voorgehouden: „Je kunt geen pistool dragen of politieagent zijn en tegelijkertijd christen zijn.”

Ik begon steeds meer te drinken, en later mengde ik zelfs drugs door de alcohol heen. Het leek wel of ik voortdurend met mijn vrouw vocht, en ik dacht vaak over zelfmoord. Ik begon gelegenheden daartoe te zoeken in diensttijd. Ik wist dat als ik in diensttijd zou sterven, mijn gezin een extra uitkering van de regering zou krijgen terwijl ze tegelijkertijd van me af waren.

Toen begon er een stem tot me te spreken: „James, je hebt een troep van je leven gemaakt. Er is maar één manier om daar vanaf te komen: je moet sterven, je moet sterven, je moet sterven!” Ik hoorde dat steeds opnieuw in mijn hoofd, totdat het zodanig doordrong dat het enige wat me nog zinvol leek, het plegen van zelfmoord was.

Bitterheid en woede

Mijn bitterheid werd een deel van mijn uniform, zoals mijn pistool en mijn politiepenning. Ik discrimineerde geen enkele afzonderlijke persoon of groep; ik haatte iedereen evenveel. Mijn haat barstte uit in alle richtingen, maar het vaakst tegen God en tegen mijn gezin. Ik vond het fijn om in een groep te zitten waar ik God kon vervloeken. Ik zei dingen als: „Ik schiet de eerste de beste zo-en-zo overhoop die probeert mijn kinderen over Jezus Christus te vertellen,” of dat ik mijn kinderen nog liever in de ergste nachtclub in de stad zou zien zitten dan in een of ander kerkgebouw.

Als ik deze verschrikkelijke dingen zei, was er iets diep binnenin mij dat uitriep: „Nee! Nee! Nee! James, je weet dat er een God is en je weet dat er een plaats is die de hel genoemd wordt. Daar ben jij op weg naar toe en je sleept je gezin mee!”

Ik sprak er nooit met iemand over, maar ik leefde in voortdurende angst dat ik ieder moment opgeblazen kon worden naar de eeuwigheid in de hel, door een gek met een geweer, of door een geschrokken kind met een pistool. Ik wist dat iedere oproep die ik via de radio kreeg, mijn laatste kon zijn.

Op een dag reed ik met mijn patrouillewagen naar een afgelegen plek, zette de motor en de radioapparatuur af, en haalde mijn Magnum 0,357 uit zijn holster.

HET GELUID ECHODE DOOR DE BOSSEN

Ik stak de loop in mijn mond en haalde de trekker over. Er gebeurde niets! Die Magnum ketste alsof er geen munitie in zat, maar toen ik hem uit het raam stak en afdruckte, echode het geluid door de omringende bossen. Ik richtte hem weer op mijn hoofd en haalde de trekker weer over. Opnieuw ketste hij en ging niet af. Opnieuw schoot ik uit het raam, en het geluid schalde in mijn oren toen de patroon explodeerde. Ik zette het pistool opnieuw tegen mijn hoofd en haalde de trekker over. En wéér **KETSTE** die Magnum 0,357! Er zat geen slechte munitie in dat wapen. Later heb ik die patronen, waar de indruk van de slagpin nog in zat, alsnog afgevuurd. Ik ben er nu van overtuigd dat het Gods hand over mijn leven was die zorgde dat die patronen niet afgingen. God had de gebeden verhoord die mijn vader en moeder al die jaren voor mij hadden opgezonden.

„Misschien gaat het beter,” dacht ik. „Slechter kan het niet meer gaan.” Maar het leek alsof de muren van het leven me probeerden in te sluiten.

Het kwam zover dat ik bijna een fles whisky per dag dronk. Ik kon nauwelijks langer dan drie tot vier uur zonder drank. Uiteindelijk verlieten mijn vrouw en kinderen me.

Die stem bleef maar zeggen: „James, je moet sterven.” Ik weet nog dat ik op een dag zei: „Ik houd van mijn kinderen. Het is niet goed als zij opgroeien in de wetenschap dat hun vader zelfmoord gepleegd heeft.” „Dat is eenvoudig,” antwoordde die stem. „Je neemt ze gewoon mee!” Vervolgens vertelde die stem me precies hoe ik mijn kinderen en mijn vrouw van het leven kon beroven. Ik wist op dat moment niet waar mijn gezin zat. Ze waren bang voor me en hielden zich verborgen.

Toen ik op een middag van huis ging voor de avonddienst, begon die stem me te vertellen dat ik er echt een puinhoop van had gemaakt en dat ik maar het beste mijn vrouw en kinderen kon vergeten en naar mijn geheime plekje gaan en me van kant maken. Ik reed weer naar de plaats waar ik al vaker had gestaan en probeerde mezelf te doden. Ik zette de Magnum 0,357 tegen mijn hoofd en haalde de trekker over. En opnieuw **KETSTE** hij! Zou God me zo kunnen haten dat hij me niet eens mezelf uit de moeilijkheden wilde laten halen?

In 1969 begon het antwoord te komen. Mijn vrouw en ik waren bezig met echtscheiding. Op een dag kwam ze thuis met een glimlach op haar gezicht en vertelde: „Ik ben wedergeboren.”

Ze probeerde niet mij haar nieuwe ervaring door de strot te duwen. Ze begon alleen maar een voorbeeld te geven. De Bijbel zegt in 1 Korinthiërs 5:17: „Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen.” Zij was echt een nieuwe schepping in Jezus geworden.

Als ik probeerde te gaan vechten, keek ze me aan en zei: „James, ik hou van je!” Dan liep ze weg en liet mij staan. Ik voelde me dan de idioot die ik inderdaad was. Dat begon een enorm effect op mijn leven te krijgen. Ik kon de veranderingen

in haar leven zien en ik wist in mijn hart dat zij de antwoorden op onze problemen had gevonden.

LATEN WE UITGAAN!

Een bevriend stel kwam op bezoek. Hij was bij de staatspolitie van Californië. Ik had genoeg drank ingeslagen en ik wist ook genoeg vuile moppen om te vertellen – net zoals de vorige keer toen zij bij ons waren. Maar het duurde niet lang of ik merkte dat er niemand met me mee dronk en dat ze niet lachten om mijn vuile moppen.

Na de laatste keer dat ze bij ons waren,, was Jim in contact gekomen met een groep genaamd de *Full Gospel Business Men's Fellowship International* (FGBMFI). Door zijn relatie met deze mannen had hij zijn leven aan Jezus Christus gegeven. Toen ze ons uitnodigden om zaterdagavond mee te gaan naar een diner, dacht ik dat we gewoon een avondje uitgingen in de stad. Maar toen we in het restaurant aankwamen, bleek het tot mijn verbazing een diner van de FGBMFI te zijn.

Toen ik me realiseerde wat ze aan het doen waren, explodeerde ik. Ik zei enkele nogal lelijke dingen, en werd toen rustiger. „Okay,” zei ik, „deze ene keer zal ik jullie domme spelletje meespelen, maar probeer niet om me ooit nog eens een dergelijke streek te leveren!”

IS HET FIJN OM CHRISTEN TE ZIJN?

De spreker die avond was een zakenman genaamd Blaine Amburgy uit Lebanon in Ohio. Hij sprak over een God genaamd *El Sjaddai*, de Almachtige God, de God die meer dan voldoende is. Dat was niet de zelfzuchtige God die niets om mij gaf. Het was een liefhebbende God die Zijn Zoon Jezus Christus gaf om James Rackley te redden. Dat was goed nieuws voor me, en toen Blaine vroeg of

degenen die gebed wensten, naar voren wilden komen, wilde ik best maar ik had het lef niet.

Ik ging naar huis en had een slapeloze nacht. Ik lag mijn hele leven te overdenken. Ik kon die ene uitspraak van de spreker niet uit mijn gedachten zetten. De hele nacht echode die door me heen: „Als er geen hel te vrezen en geen hemel te verwachten waren, dan zou ik nog christen willen zijn omdat het zo fijn is.”

Fijn om christen te zijn? Daar had ik nog nooit over nagedacht. Ik dacht terug aan mijn kindertijd, toen er mensen in de kerk opstonden en het uitriepen hoe de duivel het hen die week weer lastig had gemaakt en hoe moeilijk het was om een leven als christen te leiden. Ze vroegen altijd: „Bid alstublieft voor me dat ik het tot het einde kan volhouden.” Toen dacht ik eraan hoeveel liefde en vreugde mijn vrouw, Betty, en Jim schenen te hebben. Ik wist dat ze die zelf vroeger niet had-

Jimmy Carter

Kort nadat Jimmy Carter tot gouverneur van de staat Georgia was gekozen, nam ik de beslissing om het tweede hoofdstuk van de eerste brief aan Timotheüs in werking te stellen! Dat zegt dat we moeten bidden voor degenen die boven ons gesteld zijn. Ik begon minstens een uur per dag te bidden voor de nieuwe gouverneur en zijn gezin. Ongeveer negentig dagen later werd ik overgeplaatst naar de lijfwacht van gouverneur Carter. Zijn adviezen en voorbede waren erg waardevol voor mij toen God me duidelijk begon te maken dat ik mijn ontslag moest nemen bij de politie en voltijsd voorganger moest worden. Toen ik in de staf van gouverneur Carter zat, had ik het voorrecht om met hem te spreken over mijn ervaring met de doop in de Heilige Geest en het was mede door mijn invloed dat ook hij die doop ontving.

ALS GOD LEIDT, VOORZIET HIJ OOK

Dertien maanden nadat ik Jezus in mijn leven had aangenomen, zat ik op een donderdagavond om een uur of elf langs een autosnelweg een snelheidscontrole te verrichten, toen ik de doop in de Heilige Geest ontving. Ik begon God te prijzen in een hemelse taal.

God begon met mijn vrouw en mij te spreken over een bijbelschoolstudie en een voltijdse bediening. In het natuurlijke zag het er niet naar uit dat dat ooit mogelijk zou zijn. Mijn baan opzeggen, en met vrouw en kinderen van Atlanta in Georgia naar Tulsa in Oklahoma verhuizen zonder geld,... onmogelijk! Maar als God leidt, voorziet Hij ook.

We hebben een enorme stap in het geloof gezet. God was al bezig en sprak tot mensen die we op dat moment nog niet eens kenden, dat zij giften aan de bijbelschool moesten doen om mijn studie en mijn boeken te betalen. Hij sprak met anderen over ons levensonderhoud. De God over wie ik die zaterdagavond in juni 1970 op dat diner van de Full Gospel Business Men hoorde vertellen, is de God die meer dan voldoende is. Hij heeft ons nooit in de steek gelaten en zal dat ook nooit doen.

Mijn grootste droom is nu om Jezus Christus te brengen aan de indianen en eskimo's in Noord-Canada en het oostelijk Noordpoolgebied. Hij is getrouw.

den. Het leek er niet op dat ze het slechts „tot het einde toe trachtten vol te houden.”

De volgende ochtend ging ik om zeven uur naar mijn werk. Om negen uur kwam ik bij het einde van de weg waar mijn Magnum geketst had. Ditmaal riep ik het hardop uit tot God: „Heer, ik ben moe van deze hel waar ik al die jaren in leef! Wilt U mij mijn zonden vergeven? Ik ben bereid om een bladzijde om te slaan en ik beloof dat ik alles wat ik verkeerd heb gedaan weer goed zal maken, al moet het de hele rest van mijn leven duren. Heer Jezus! De Heer Jezus waar die man gisteravond over sprak en waar mijn vader over preekte toen ik klein was... Heer Jezus, wilt U in mijn leven komen?”

Op datzelfde moment, op die eerste zondagochtend in juni 1970, tussen 9.30 en 9.45 uur, terwijl ik achter het stuur zat van die oude wagen 12, kwam Jezus Christus in mijn leven en werd ik „wedergeboren”. Ik zal nooit meer dat gevoel vergeten van vrede en liefde die in mijn leven kwamen toen ik een nieuwe schepping werd in Jezus Christus – „...het oude is voorbijgegaan en alles is nieuw geworden.”

Ik ervoer onmiddellijk de kracht van God in mijn leven. Hij genas ons huwelijk. De zucht naar alcohol en sigaretten verdween. Ik kreeg gelegenheden om mensen over Jezus te vertellen. Het gebeurde vaak dat ik, nadat ik hen een bekeuring had gegeven voor een overtreding, ik ze daar langs de kant van de weg zag staan met de bon in de ene hand en de andere hand in de lucht terwijl ze het zondaarsgebed baden en Jezus Christus als hun Heer aannamen. Ik zag hoe verkeersslachtoffers door een wonder genazen toen ik met hen bad terwijl ze nog in hun verkreukelde auto's zaten.

Ik ben dankbaar voor de jaren dat God me bij de staatspolitie liet werken, en voor alles wat ik daar geleerd heb. Nu kan ik ook zeggen: „Als er geen hel te vrezen en geen hemel te verwachten zijn, dan wil ik toch nog christen zijn omdat dat het mooiste leven is dat er bestaat!” ●

FGBMFI HEEFT EEN CHAPTER BIJ U IN DE BUURT

We zitten momenteel in meer dan 140 landen ter wereld.

Nederland

Nat. voorzitter: I. van der Zee, tel. 010-5924837 • **Secretariaat:** H. Hahn, Braak 48, 5501 DK Veldhoven; tel. 040-2300161, fax 040-2300163; e-mail: hhahn@worldaccess.nl • **Admin. en distrib.:** J. de Jong, Rubensstraat 22, 3351 JV Papendrecht; tel. 078-6152725; bankrekening: Postbank 187344, t.n.v. FGBMFI Nederland, Papendrecht • **Internet:** <http://www.worldaccess.nl/~hhahn/fgbnl/fgbnl00.htm>

Chapters:

Alkmaar: C. van Engelenhoven, tel. 0229-215573 • **Almelo:** L. Kerklaan, tel. 0548-614675 • **Amersfoort, Amsterdam:** L. Hoksbergen, tel. 070-5116070 • **Deltachapter (Zeeland), Drechtstreek:** zie Rotterdam • **Eindhoven:** H. van Dingstee, tel. 0499-472521 • **Groningen:** J. Roffel, tel. 0594-212747 • **Den Haag:** J. van Bijsterveld, tel. 070-3253184 • **Hoogeveen:** H. Schuinder, tel. 0528-271522 • **Naaldwijk:** J. Westra, tel. 0174-416643 • **Roermond:** Th. Bovend'Eerd, tel. 0475-486621 • **Rotterdam:** J. Hoogendoorn, tel. 0172-217527 • **Zoetermeer:** H. Dijkshoorn, tel. 015-3697399

België

Nat. voorzitter: Raoul Richez • **Secretariaat:** Koen Van Neste, Ieperstraat 38, B-8830 Hooglede; tel. 051-241435 • **Admin. en distrib.:** Postbus 49, B-3000 Leuven-3; tel. 016-207944, fax 016-207931

Chapters:

Brussel (Europ. afd., F): Paul Huybrechts, tel. 02-7347647 • **Brussel (F):** H. Mutshipayi, tel. 02-6877041 • **Brussel (E):** Carl Walker, tel. 02-3804954 • **Charleroi (F):** Richard Van Waesberghe, tel. 02-6332147 • **Izegem (N):** Rik Van Neste, tel. 051-306983 • **Kortrijk (N):** Frans Van de Kerckhove, tel. 056-220020 • **Liège (F):** François Deschamps, tel. 087-338743 • **Limburg (N):** Johnny Frederix, tel. 011-649061 • **Mons (F):** Michel Dupriez, tel. 067-333600 • **Mouscron (F):** Jacob Kalemba, tel. 056-840325 • **Namur (F):** Luc Lannoy, tel. 084-315547 • **Saint-Vith (D):** Arno Bourgraff, tel. 00352 808128 • **Torhout (N):** André Hoornaert, tel. 050-213937

(N = Nederlandstalig, F = Franstalig, D = Duitstalig, E = Engelstalig)

Andere landen:

Inlichtingen: FGBMFI Europa, Postbus 49, B-3000 Leuven 3, België; tel: (0032)(0)16-207944, fax: (0032)(0)16-207931 e-mail: 100444.1300@compuserve.com • **Internet:** <http://members.aol.com/fgbmfi/info.htm> • International Office, PO Box 19714, Irvine, CA 92623, (714)260-0700.

Een doordringende schreeuw

Seth Pomeroy

Daar lag ik, een lijk in een doodskist. Eindelijk een rustig ogenblik van lang gezochte vrede. Toen, ineens, klonk er een doordringende schreeuw! Vlammen omspoelden mijn sterfelijke wezen! Was de eeuwigheid begonnen? Vertwijfeld trachtte ik te roepen: „O mijn God, help me!”

Gelukkig was dit slechts een hallucinatie. Het was een visioen van de hel, als gevolg van drie dagen overdoses aan drugs. Rijkdom had ik al gekregen door erfenissen, en ik was van nature begiftigd met atletische talenten. Ik dacht dat ik een rijk, veelbelovend en plezierig leven zou krijgen. In plaats daarvan leefde ik in krot-

ten en werd ik geruïneerd door angst. Ik had in feite helemaal niets.

Toen gebeurde er een wonder, hoewel het me op dat moment nog niets zei. Ik werd uitgenodigd voor een dienst in een pinkstergemeente, door een voorganger die in de flat boven die van mijn zuster woonde. Hij nam de tijd om met me te praten. Tot op dat moment wist ik nog niets van de schoonheid van de Bijbel. Nog nooit had iemand me verteld over de eenvoud van echte redding. Toen ik God gevraagd had om in mijn leven te komen en mijn zonden te vergeven, begon het genezingsproces! Als u hongerig bent naar de waarheid van God, „probeert u dan het eerst wat ik het laatst probeerde.” Jezus is een duurzame, verfrissende bron van Levend Water. ●

Niet bang om te sterven

Jim Sepulveda

Ik was 35 toen mij mijn doodsvonniss werd meegedeeld. „Jim, als je nog iets van waarde bezit, maak dan je testament op,” zei de dokter, nadat ik met ernstige pijn in de borst naar het ziekenhuis was gegaan. Na onderzoek bleek ik een te groot hart en een beschadigde hoofdklep te hebben en bleken twee kransslagaders verstoppt te zijn door cholesterol. Ik zou een dubbele by-pass-operatie en een klepvervanging moeten ondergaan. „We geven je maar tien procent kans dat je het haalt,” waarschuwde hij. Ik schrok me wild – ik was nog te jong om te sterven.

Zes weken voor de operatie zat ik op een avond thuis TV te kijken, toen er plotseling een warm gevoel over me kwam. „Krijg ik koorts?” vroeg ik me af, terwijl ik zweetdruppels van mijn voorhoofd

Dit verhaal vertelde Jim Sepulveda ons een paar jaar voordat hij naar Zijn Heer God ging. We missen hem erg in de FGBMFI over de hele wereld. Hij was veelgevraagd als inleider op conventies, retraites en chapterbijeenkomsten in diverse landen. Hij stond bekend als een man van geloof en visie. Velen ervaren nog steeds de effecten van zijn bediening.

„Wat is er aan de hand? Krijg ik koorts?” vroeg ik me af, terwijl ik zweetdruppels van mijn voorhoofd veegde.

veegde. Er kwam een duidelijke gedachte in mij op: „Stockton”. „Sharon,” zei ik tegen mijn vrouw, „is er vanavond in Stockton iets te doen?” Ze glimlachte: „Ja, maar ik denk niet dat jij daar heen zult willen gaan.” Ze vertelde me over een genezingsdienst waar voor de zieken gebeden zou worden. Ik begon te lachen. „Dat zijn toch maar stelletje heilige

lachers,” dacht ik. „Daar zou ik voor geen geld ter wereld heen willen!”

Mijn vrouw kwam uit de Pinksterbeweging, maar ging al jaren niet meer naar de kerk. Ik wist niet waarom ik het deed, maar ineens wendde ik me tot Sharon: „Zou je er niet heen willen?” Ik kon niet geloven dat dat mijn eigen woorden waren! We reden naar de schouwburg en zagen een enorme menigte die naar de hoofdingang toestroomde. Op mijn aandringen gingen wij helemaal boven op het balkon zitten, zodat niemand ons kon herkennen.

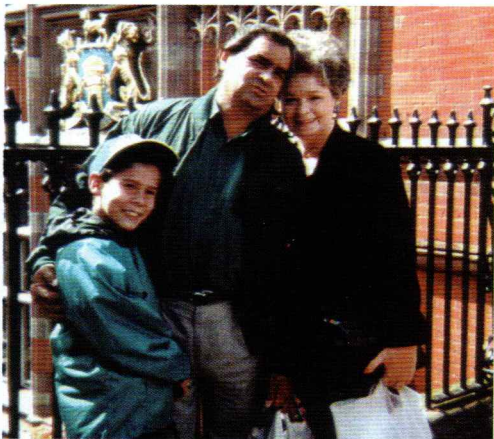
Nadat de dienst begonnen was, begon ik me onrustig te voelen. Ik bleef maar op mijn horloge kijken. Tenslotte fluisterde ik tegen Sharon: „Laten we naar buiten gaan.” Toen ik op wilde staan, kwam er een warm gevoel over me en ik bleek niet in staat te zijn om op te staan. Mijn benen waren als verlamd! „Misschien heb ik wel een hartaanval gekregen,” dacht ik zenuwachtig. Toen ik begon te transpireren, riep de man op het podium enkele mensen naar voren. Ik lette maar half op toen hij hen aanraakte en zij op de grond vielen. „Dat is vreemd,” dacht ik, maar ik kon mijn benen niet optillen om weg te gaan. Ineens hield de spreker op en keek naar boven. „De Heilige Geest maakt me duidelijk dat hier een man is die binnenkort een openhartoperatie moet ondergaan. Als u nu naar beneden komt, geloof ik dat de Heer u gaat genezen.” Hij wachtte. Ik keek rond. Hij zal vast niet mij bedoeld hebben! Ik kon nog steeds niet opstaan. Er ging niemand anders naar voren en de man begon weer te spreken: „De Heilige Geest zegt me dat Hij iets voor die man wil doen. Laat iedereen zijn hoofd buigen. Laten we kijken of God me de naam van die man wil openbaren.”

Hij boog zijn hoofd, terwijl ik rond bleef kijken. Na een minuut hief hij langzaam zijn wijsvinger op totdat het

leek alsof hij precies tussen mijn ogen wees. „Okay, Jim, kom nu maar naar beneden,” zei hij. Ineens voelde ik een soort frisse lucht om me heen en ik merkte dat ik mijn benen weer kon bewegen. Ik wendde me tot mij vrouw: „Sharon, ik moet hier weg. Ik zie je wel op de parkeerplaats.” Ik liep weg naar het centrale gangpad en liep de trappen op naar het bordje **UITGANG** achterin de schouwburgzaal. Toen ik de deur openduwde, kwam dat warme gevoel weer over me. Toen kwam er een heel duidelijke gedachte in me op: „Wat heb je te verliezen?”

Voor ik het wist, liet ik die deur voor wat hij was en liep ik terug de trap af en de zaal in. „Zeg eens, gelooft u in Jezus?” werd me gevraagd. Ik moest even nadenken. „Nou, eh, ja, in zekere zin,” antwoordde ik. Hij glimlachte. „Gelooft u dat Jezus voor u aan het kruis is gestorven?” „Ja,” antwoordde ik. Hij stelde me nog een paar vragen. Vervolgens hief hij zijn arm op en wees naar me. „Jim, ik geloof dat God je nu gaat genezen.”

Datzelfde warme gevoel ging weer door me heen. Mijn knieën knikten en ik viel op de grond. Ik voelde me alsof ik ingepakt werd in een warme deken van vrede en liefde. Ik zag een soort rood licht bij het plafond. Het kwam omlaag en raakte

Ik was doodverklaard!

„We verliezen hem... verliezen hem...” Ik opende mijn ogen en stond op een veld, omgeven door onafzienbare vlaktes met groen gras. Elk blaadje gloeide op, alsof het door een spotje beschenen werd. Aan mijn rechterhand strekte zich een oogverblindende massa prachtige bloemen uit, met kleuren die ik nog nooit had gezien. De hemel boven me was van een diep en puur blauw. De lucht om me heen was doordrongen van liefde. Ik wandelde een eindje over een heuvel en stond toen stil bij de stam van een grote boom. Er kwam een licht naast de boom. Het verblindende schijnsel was te fel om er rechtstreeks naar te kijken. Ik keek met half dichtgeknepen ogen naar de grond en zag toen onderaan het lichtschijnsel een paar sandalen verschijnen.

Toen ik met mijn ogen langzaam omhoog ging, ving ik een glimp op van de zoom van een naadloze witte mantel. Nog hoger ontwaarde ik de lichaamsvorm van een man. Rond zijn hoofd was een nog helderder schijnsel, dat het onmogelijk maakte hem direct in het gezicht te kijken. Ook al kon ik het niet duidelijk zien vanwege het verblindende schijnsel, ik wist onmiddellijk wie deze Man was. Ik stond in de tegenwoordigheid van Jezus Christus. „Jim, ik houd van je.” Zijn stem overspoelde me, onbeschrijfelijk zacht en vreedzaam. „Maar het is jouw tijd nog niet. Je moet teruggaan, want je hebt nog veel werk voor Mij te verrichten.” Ik stond daar vol ontzag, niet in staat om ook maar een woord uit te brengen. „Nee, ik ga niet voorgoed terug,” protesteerde ik inwendig. „Ik wil hier bij U blijven.” Met een glimlach zei Hij weer: „Jim, ik houd van je, maar het is je tijd nog niet.” Toen strekte het schijnsel dat Hem omringde, zich ook over mij uit en overspoelde me. Ik weet niet hoe lang ik daar als vastgenageld stond, maar uiteindelijk draaide ik me om en begon over de heuvel terug te lopen. Toen kwam er een blauwe nevel van licht om me heen als een mist. Ik kwam weer in de donkere schaduw, en toen werd alles zwart. Plotseling opende ik mijn ogen en realiseerde ik me dat ik op een operatietafel lag, met een laken over me heen.

mijn hoofd aan – een zuivere warmte kwam omlaag en stroomde door mijn nek en mijn borstkas en helemaal door tot aan mijn voeten. Net zo'n warmte kwam in mijn linkerzij, op en stroomde naar mijn borstkas. Toen voelde het net alsof twee kleine vingers de boel in mijn hart op orde brachten. Ik voelde zo'n twee minuten lang dat soort fysieke bewegingen binnenin me, en toen hield het op. „Jezus, ik houd van U,” zei ik tot mijn eigen verbazing. De woorden glipten gewoon uit mijn mond zonder dat ik er bewust aan dacht. „Ik weet dat U me genezen hebt. Ik houd van U.”

Toen ik weer bij de dokter kwam, was hij niet overtuigd. Hij drong aan: „Jim, als je geen open-hartoperatie krijgt, geef ik je geen zes maanden meer.” We bespraken de situatie uitgebreid, en toen kwam er een heldere gedachte in me op: katheterisatie. Dat is een behandeling waarbij de arts een incisie maakt in een van de belangrijke slagaders en dan een katheter tot in het hart inbrengt om te kijken hoe de toestand daar precies is. Ik zei hem dat ik dat wilde.

Een aantal dagen later lag ik op de operatietafel. Ik was gedurende de hele behandeling bij kennis. Alles leek goed te gaan. Toen, tijdens de laatste handelingen, voelde ik ineens een brandende pijn midden in mijn hart. De pijn liep over mijn schouders en omlaag langs mijn borstkas en mijn zij. Ik voelde hoe de artsen op mijn borstkas beukten.

„Jezus, als het mijn tijd is dat U me thuishaalt, ben ik bereid,” dacht ik. Terwijl er een donkere schaduw over me kwam, kon ik in de verte stemmen horen: „We verliezen hem... verliezen hem...”

**Hoewel ik niet terug wilde,
kreeg ik te horen:
„Het is jouw tijd nog niet.”**

Ineens deed ik mijn ogen open en werd ik me ervan bewust dat ik op een operatietafel lag, met een laken over me heen. Ik hoorde pas later dat ik acht minuten dood was geweest. Iedereen

Uit de dood opgestaan

Steve van Deventer, Nederland

Heinrich droeg zijn eigen overlijdensakte in zijn portefeuille bij zich. Het was een officieel document van het ziekenhuis, ondertekend door een arts. Ik ontmoette Heinrich thuis in Zuid-Afrika. Onderweg naar een FGBMFI-bijeenkomst had hij een hartaanval gekregen. Een vriend bracht hem direct naar het ziekenhuis, waar men constateerde dat hij overleden was. De vriend belde de wachtende FGBFMI-groep op en vertelde wat er gebeurd was.

Even later kwamen er enkele mensen van de FGBMFI en zij begonnen te bidden, toen plotseling een verpleegster een kreet slaakte. Het laken dat over hem heen lag bevoog, en de overledene ging overeind zitten. Ze hielden hem nog een dag in het ziekenhuis vast voor onderzoek, maar ze konden geen enkele beschadiging aan Heinrichs hart vinden.

Oud papier

Isami-Barboza, Cotonou, Benin

Toen we op 31 december 1996 in een doos met oud papier zaten te zoeken die we weg wilden doen, vonden we een exemplaar van het blad *Stem*. Toen we de verhalen lazen, werden we vervuld met vrede en blijdschap. Ze lieten ons zien hoe groot God is in het leven van hen die zich aan Hem overgegeven hebben.

Wij volgden de stappen die in het blad genoemd werden en die beschrijven hoe je Jezus in je leven kunt uitnodigen. We zijn zo dankbaar voor de verandering die deze stap in ons leven heeft gebracht.

Om STEM te bestellen

Als u *STEM* wenst te ontvangen voor uzelf of om aan anderen weg te geven, dan kunt u het tijdschrift bij uw afdeling bestellen. Indien u geen lid van de FGBMFI bent, schrijf dan a.u.b. naar een van deze adressen:

VOOR NEDERLAND:

Administratie FGBMFI Nederland
Jan de JONG, Rubensstraat 22,
3351 JV Papendrecht,
Tel. 078-6152725
Prijs per jaar: f 14,50.

VOOR BELGIE:

FGBMFI STEM
Postbus 49
B-3000 Leuven-3
Tel. 016-207944
Prijs per jaar: BF 270

had de operatiekamer al verlaten, behalve de hoofdchirurg en een van zijn assistenten. Zij stonden achterin de kamer mijn overlijdensakte in te vullen. Na een paar seconden ging ik overeind zitten. Het laken gleed van mijn schoot af, en ik zag twee mannen achterin de kamer staan met hun rug naar mij toe. „Heren,” zei ik, „wat mij betreft kunnen we verder gaan.” Zij draaiden zich om en keken me verbleekt aan. „Roep snel de anderen terug!” zei de chirurg uiteindelijk tegen zijn assistent.

Ze deden het ene onderzoek na het andere. De volgende ochtend vroeg kwam de chirurg naar mijn kamer en vertelde dat ik naar huis mocht gaan. „Kom vanavond om 20.30 uur op mijn kantoor. Ik zal dan de nieuwe onderzoekresultaten met u doornemen.” Die avond vertelde ik de arts wat ik had meegemaakt toen ik die acht minuten „dood” op de operatietafel lag. „Jim,” zei hij toen ik klaar was, „ik ga je iets laten zien wat je niet zult geloven.” We keken samen naar de nieuwe foto’s van mijn hart. In plaats van dat het te groot was, had het nu normale afmetingen. Waar de kransslagaders eerst voor 58% verstopt waren, zat nu helemaal geen cholesterol meer. En de hoofdklep werkte nu normaal. „We hebben het ene onderzoek na het andere gedaan, Jim.” Hij keek me aan en gaf me een knipoog. „Onder ons gezegd...” Ik zag een traan opkomen in een van zijn ooghoeken, maar hij glimlachte. „Volgens deze foto’s heeft die Jezus waar je het over hebt, je hart hetzij vervangen, hetzij gerepareerd.”

Dat was vijftien jaar geleden. In de loop der jaren heeft de Heer me honderden gelegenheden geboden om mijn getuigenis te geven en met zieken te bidden. Ik heb God vele wonderen zien doen. Ik weet dat God leeft. Ik heb Hem aan het werk gezien, zowel in mijn eigen leven als in dat van duizenden anderen. ●

EEN PERSOONLIJKE RELATIE

Bij het lezen van het blad *Stem* heeft u zich misschien afgevraagd of u ook zo'n relatie met God zou kunnen krijgen als waarover hier verteld wordt. Om die te krijgen, moet u het volgende doen.

EN NU?

1 Erken tegenover God dat u egoïstisch geleefd hebt en dat u, door Hem niet als Heer van uw leven te eren, gezondigd hebt en gescheiden bent van Hem. „Want allen hebben gezondigd en derven (missen) de heerlijkheid Gods” (Romeinen 3:23).

2 Bekeer u door u tot God te wenden en vergeving te vragen voor uw vroegere zonden en vraag Hem u te helpen te leven zoals Hij dat wil. „Als gij u niet bekeert, zult gij allen evenzo omkomen” (Lukas 13:3).

3 Geloof dat Jezus de Zoon van God is en dat Hij, toen Hij aan het kruis stierf, uw zonden op zich heeft genomen opdat u vergeving van God zou kunnen ontvangen. „Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe” (Johannes 3:16).

4 Belijd dat u Jezus wilt aannemen als uw Verlosser en Heer van uw leven. „Want indien gij met uw mond belijdt, dat Jezus Heer is, en met uw hart gelooft, dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult gij behouden worden” (Romeinen 10:9).

Als u hier zorgvuldig over hebt nagedacht en u wilt deze belangrijke stap nemen, bid dan hardop het volgende: „Heer, ik ben ervan overtuigd dat ik een zondaar ben en dat ik daardoor op weg ben naar de ondergang. Ik geloof in mijn hart dat Jezus, Uw Zoon, gestorven is voor alle zondaars, mijzelf inbegrepen, en Zijn bloed vergoten heeft om mijn zonden af te wassen. Ik belijd dat Jezus mijn Verlosser en de Heer van mijn leven is, en ik dank U voor uw geschenk: het eeuwige leven. Ik vertrouw er nu op dat U me helpt om zo te leven als U het wilt.”

Vertrouw niet op uw gevoel als bewijs dat God u geaccepteerd heeft. Gevoelens zijn veranderlijk, maar uw nieuwe relatie met God is gebaseerd op Zijn beloften (Romeinen 10:3). Schaam u niet om anderen te vertellen over uw relatie met Jezus (Mattheüs 10:32). Neem dagelijks de tijd om te bidden en de Bijbel te lezen (1 Petrus 2:2; Psalm 37:4; Romeinen 8:14). Wanneer u deze belangrijkste van alle beslissingen hebt genomen, laat ons dat dan graag weten.

☰ ALS U CONTACT WILT OPNEMEN MET HET STEM-TEAM ☰

Nederland: FGBMFI Nederland, Braak 48, 5501 DK Veldhoven; tel. 040-2300161; fax 040-2300163; e-mail hhahn@worldaccess.nl • **België en andere landen:** FGBMFI Europa, Postbus 49, B-3000 Leuven 3, België; tel. (0032)(0)16 207944; fax (0032)(0)16 207931; e-mail 100444.1300@compuserve.com

- Ik wil u meedelen dat ik besloten heb om Jezus Christus te volgen. Zend mij a.u.b. het boekje *Nu u Christus hebt ontvangen*.
- Zend mij a.u.b. informatie over de FGBMFI.
- Zend mij a.u.b. nadere inlichtingen over het lidmaatschap van de FGBMFI.

Naam en adres (in blokletters s.v.p.):

Een zeer strenge Hindoe

Ik ben in Zuid-India geboren in een zeer streng Hindoe-gezin. We waren vegetariërs. Mijn ouders gingen zelfs zover dat ze me verboden om in de eetkamer van mijn minder strenge vrienden te komen, omdat die geacht werd onrein te zijn. Ik kon dat altijd moeilijk accepteren.

Omdat ik als kind misvormde voeten had, moest ik geopereerd worden. Voor de operatie werd ik naar een christelijk zendingsziekenhuis gebracht. Het was niet zeker of ik tegen het narcosemiddel zou kunnen, maar ze hebben me geopereerd, en de operatie is geslaagd hoewel ik daarna nog een aantal jaren stalen beugels heb moeten dragen. Dat heeft me er niet van weerhouden om later aan hoogspanningsleidingen te werken en zelfs bij de luchtmacht te gaan.

Destijds geloofde ik in God, maar het christendom wees ik af omdat ik zag met hoe weinig liefde sommige christenen met elkaar omgingen. Zo kende ik bijvoorbeeld een man die met de auto naar de kerk ging maar zijn vrouw en kinderen te voet liet gaan.

Toen ik in 1971 naar Groot-Brittannië kwam om in het computervak te gaan werken, begon ik squash te spelen. Dat is een actieve sport waarbij je vaak plotselinge bewegingen moet maken. Daarmee heb ik mijn knie ernstig beschadigd, waardoor ik jarenlang veel pijn heb gehad. Niets leek te helpen...

Mijn schuld is betaald

Kumar Swamy, Surrey, Engeland

Daar ik het Café Royal altijd in verband bracht met het uitreiken van sportprijzen, was ik heel nieuwsgierig toen Ken White me uitnodigde voor een diner van de FGBMFI in dat restaurant. Ik besloot er heen te gaan. Dat was in 1982. Ik was Hindoe, en ik voelde me beledigd toen twee dames me vroegen naar welke kerk ik ging. Ik zou het liefst meteen weggegaan zijn, maar ik dacht er aan hoe mijn ouders me altijd geleerd hadden om beleefd te zijn, en zodoende bleef ik. Maar ik ging verder niet op die bijeenkomst in.

Het is gebruik bij ons om voor anderen iets terug te doen als zij iets voor ons hebben gedaan. Zo blijf je niet bij elkaar in de schuld staan. Het zou te duur voor me geweest zijn om Ken mee te nemen naar het Ritz-hotel, dus het enige wat ik terug kon doen was hem de volgende keer meenemen naar het diner in het Café Royal.

Ditmaal was de spreker een bekende Indiase jurist uit Guyana, Sir Lionel Luckhoo. Hij vertelde hoe zijn zoon genezen was op gebed. „Als God zoveel belangstelling voor mensen heeft,” dacht ik, „dan wil ik daar ook bij zijn.” Zodoende nodigde ik die avond Jezus uit om in mijn leven te komen.

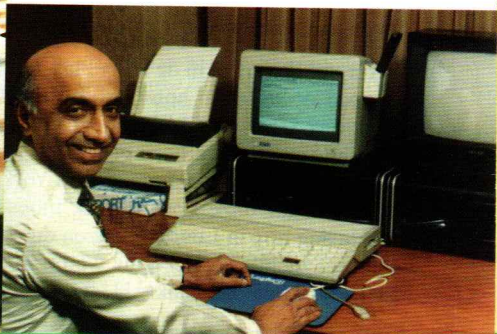
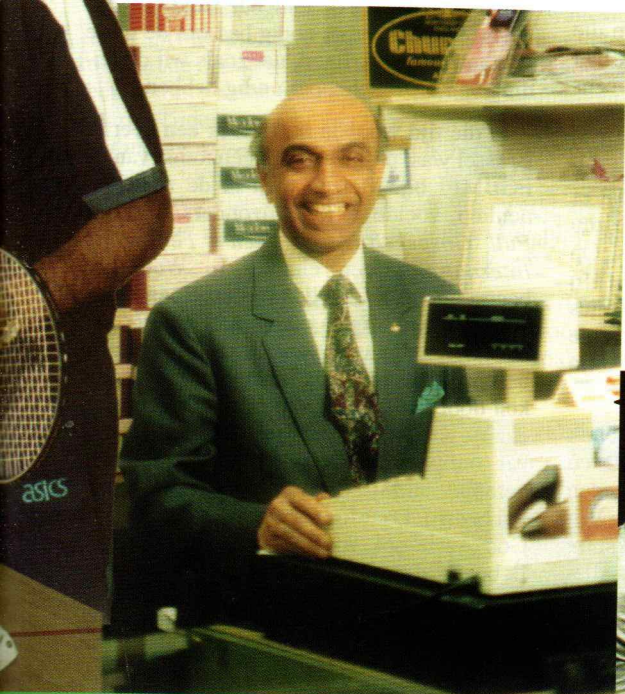
Op een van de volgende bijeenkomsten werd een „woord van kennis” (een soort profetisch woord) gegeven. Er werd gezegd dat er iemand was met een gewonde knie en dat God hem wilde genezen. Toen ik overtuigd was dat dat op mij sloeg, ging ik naar voren om genezing te ontvangen. Ondanks het feit dat ik niets voelde, was ik er zeker van dat een goede God geen streken met me zou uithalen en ik geloofde dat ik genezen was. De dag daarop belde ik mijn Zweedse vriend Leif en daagde hem uit voor een partijje squash. Hij dacht dat hij me gemakkelijk zou kunnen verslaan, omdat ik al een hele tijd niet meer gespeeld had. Maar ik versloeg hem! Deze genezing veranderde mijn hele leven en mijn vooruitzichten.

Toen ik 50 was, leek het me zinvol om mezelf eens helemaal te laten keuren. Dus toen ik in de Verenigde Staten bij mijn broer op bezoek was, liet ik me medisch onderzoeken. Alles ging goed totdat ze aan de inspanningstest toe waren. Plotseling hield de arts op. Hij wilde niet uitleggen wat er aan de hand was, maar bracht me onmiddellijk naar de operatiekamer. Dat was tamelijk vreemd, omdat ik me heel goed voelde.

Daar ik me aan Christus had overgegeven, begon ik voor de situatie te bidden. Achteraf hoorde ik dat mijn bloeddruk 220/110 was. Het scheen dat een van de ouders van de arts een verstopte slagader heeft gehad waardoor zijn hart letterlijk opgeblazen werd. Hij wilde geen enkel risico nemen. Toen ze me op de operatietafel hadden gelegd en nog meer proeven deden, konden ze geen enkel spoor van een verstopping meer vinden! „Het is niet te geloven!” herhaalde de arts steeds maar weer. Jezus heeft me genezen en de verstopping is helemaal weg.

God is op zoveel terreinen genadig voor me geweest. Hij genas mijn zoon, die ademhalingsproblemen had ten gevolge van een amandelontsteking op driejarige leeftijd. Nu hij volwassen is, is hij niet zo fit als ieder ander.

Je familie kan je tijdens je leven helpen, maar hun mogelijkheden zijn beperkt. God daarentegen is eeuwig. Zijn hulp zal nooit eindigen. ●

Een groot ontwerper

Ian Marshal, Hove, Engeland

Door mijn natuurwetenschappelijke studie aan de universiteit ben ik gaan nadenken over de basisbeginselen van ons universum, ons bestaan en de geestelijke implicaties daarvan. Ik raakte ervan overtuigd dat er een hogere macht moest zijn die ons begrip te boven ging. Hoe meer ik studeerde, des te meer begon ik in te zien dat er een Schepper moest zijn. Ook leek het me voor de hand liggend dat zo'n Schepper stappen zou ondernemen om Zichzelf en Zijn wensen aan de mensheid te openbaren.

In de examentijd ontmoette ik een christen die chemische technologie studeerde. Hij legde me uit dat God een persoonlijke relatie met mij wilde hebben, zoals een vader met zijn zoon. Ik leende zijn Bijbel om die in de zomervakantie te lezen. Ik begon met het Johannesevangelie en las over Jezus Christus, die beweerde God te vertegenwoordigen. Terwijl ik hier op een avond in september over nadacht, terwijl ik opkeek naar een heldere avondlucht, wist ik dat er daar achter dat blauwe strooilicht van de zon een immens uitgestrekt universum was. Op dat moment sprak Jezus tot mijn hart dat Hij inderdaad God is en de leiding over alles heeft. Ik concludeerde dat Hij dan ook de Heer van mijn hart moest zijn en ik gaf mijn leven aan Hem over.

Terwijl ik verder in de Bijbel las, begon ik er goed op te letten hoe God in mijn leven werkte, en bij verschillende gelegenheden ontving ik gebedsverhoringen. Toen we bijvoorbeeld met een stel mensen in Yorkshire waren, begaf onze Ford het. Ik moest diezelfde dag nog in Londen zijn, en dus bad ik achterin zachtjes: „Heer, als we op de autosnelweg komen, maakt U dan dat deze

bestelwagen 110 km/h rijdt.” Tot dan toe wilde hij niet harder dan 65 km/h met het gas op de plank. De volgende ochtend liep de motor helemaal vast, en het was volkomen onduidelijk waarom hij de vorige avond nog zo soepel had gelopen. Kort daarna ontving ik op een bijeenkomst in Romford de doop in de Heilige Geest.

In plaats van te gaan promoveren, nam ik een baan aan bij Rank Precision. Ik kreeg te maken met optische constructies voor nieuwe producten met behulp van semi-automatische software die op mainframe-computers draaide. Hoewel ik qua opleiding theoretisch fysicus was, leerde ik nu de praktijk van het technisch ontwerpen. Door deze ervaring realiseerde ik me hoe de ontwikkelde software de leidende hand van zijn menselijke ontwerper nodig had om de juiste resultaten te verkrijgen, net zoals wij de leiding van onze Schepper nodig hebben.

In die tijd woonde ik, toen ik een keer in Brussel was, mijn eerste bijeenkomst van de FGBMFI bij. Meteen toen ik de zaal binnenliep, voelde ik iets bijzonders. Toen de *Full Gospel Business Men's Fellowship International* een chapter in Woodford begon, moest ik wel lid worden. Toen ik het boek *De gelukkigste mensen ter wereld* las, dat het ontstaan van deze organisatie beschrijft, werd ik als ingenieur aangesproken door het verhaal van een boer genaamd Henry Krause. In een droom had God hem het ontwerp van een nieuw soort ploeg getoond, en hij begon daarmee een succesvol bedrijf. Daardoor begon ik te geloven dat God zoiets ook voor mij zou kunnen doen. Ik begon voor mijn werk te bidden en merkte dat de Heer me plotseling inzicht gaf in hoe ik zeer ingewikkelde problemen moest oplossen.

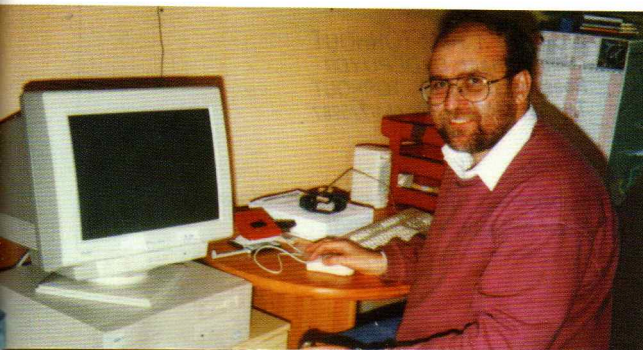

Acht jaar geleden kwam ik bij een middelgroot bedrijf met een kleine ontwikkelafdeling op het gebied van optica. Binnen zes maanden was de productreeks gedecimeerd. Toen de manager ontslag nam, werd het aan mij en een collega overgelaten om de zaak bijna van de grond af aan te ontwikkelen. Ik besloot de Heer op Zijn woord te nemen en financiering te zoeken voor onze optische instrumenten. Ik bezocht lucht- en ruimtevaartbedrijven en trachtte ideeën aan hen te verkopen. We ontvingen in twee jaar tijds ca. £ 600.000 aan financiering. Vijf jaar later hadden we vier prototypes van op helmen gemonteerde displays voor simulatoren, een supergevoelige infraroodlens en een camera met een extra grote beeldhoek.

Maar vanwege de politieke aard van de aanschaf van defensieproducten besloot de directie de optische afdeling te sluiten. Na met een christelijke adviseur gebeden te hebben, voelde ik dat ik op God moest vertrouwen en zelfstandig moest worden. Het was een gunstige tijd om als consultant voor optische ontwikkeling van thuis uit te werken. Ondanks het feit dat er een recessie aan de gang was, heeft de Heer in onze behoeften voorzien.

Technische ontwikkeling is een creatieve, en daarmee een geestelijke, bezigheid. De resultaten van mijn werk worden beter als ik ervoor bid, want de Heer antwoordt. Zo vroeg een klant me drie jaar geleden om de optiek te ontwerpen voor een goedkoop op een helm te monteren display voor de consumentenmarkt. Tijdens gebed toonde de Heer me een ontwerp dat niet praktisch leek. Toch ben ik het op de computer gaan uitwerken en ik ontdekte dat het inderdaad werkte. Dit concept is verder uitgewerkt als de *Dynovisor*, een op een helm gemonteerd display dat nu aan Japanse consumenten wordt verkocht.

In mijn hele christelijk geloof heb ik gemerkt dat de dingen alleen maar kloppen als God voor me zorgt. Ik blijf uitzien hoe de Heer me leidt zoals een vader zijn zoon.

WIE ZIJN WIJ?

De *Internationale Gemeenschap van Volle-Evangeliezakenlieden* (Full Gospel Business Men's Fellowship International, *FGBMFI*) is een internationale gemeenschap van christenzakenlieden, met als doelstellingen:

1 Mannen tot God te roepen door te getuigen van Gods aanwezigheid en kracht in de hedendaagse wereld, door middel van de boodschap van het totale evangelie voor de totale mens.

2 Mannen overal ter wereld de gelegenheid te bieden voor christelijke gemeenschap onder de ene banier van hun ervaringen in Jezus Christus, en hen op te bouwen zodat zij verfrist en vernieuwd naar hun eigen kerken kunnen teruggaan. De *FGBMFI* is zelf geen kerk of secte. Zij heeft dan ook geen voorgangers of priesters en richt ook geen kerken op.

3 Een grotere mate van eenheid te bevorderen onder alle christenen.

STEM No.974

Dit is één van de 28 talen waarin het blad *Stem* door het internationale kantoor van de *FGBMFI* wordt uitgegeven. Postbus 49, B-3000 Leuven 3, België; tel.: (0032)(0)16 207944; fax: (0032)(0)16 207931 e-mail: 100444.1300@compuserve.com

PUBLICATIES Hoofdredacteur: Blair Scott, E-Mail: 100444.1300@compuserve.com
Directie internationale publicaties: Jerry Jensen, Blair Scott. – **Assistent:** Donato Anzalone.
Graphics: Intl. Graphics & Design. – **Art:** Jean-Claude Duviella. **Redacteur Nederland en Vlaanderen:** Huug Hahn, tel. (0031)(0)40 2300161, fax (0031)(0)40 2300163, e-mail: hhahn@worldaccess.nl

Internationale Gemeenschap
van Volle-Evangeliezakenlieden

Dood! Is dat het einde, of juist het begin?

*In dit nummer van
Stem leest u van ver-
schillende bijna-dooder-
varingen. Allemaal heb-
ben ze iets belangrijks
ontdekt over het
„leven“!*

Voor nadere inlichtingen kunt u contact opnemen met bovenstaand adres.
Laat dit tijdschrift niet rondslingeren... Geef het aan een vriend!